

افغانستان برای هر ۳ هزار و ۵۰۰ نفر تنه‌ایک پزشک دارد

تا اوایل مرداد ماه در افغانستان ۳۵ هزار مورد ابتلا به ویروس کرونا گزارش شده که از این تعداد هزار و ۲۰۰ نفر جان باخته‌اند؛ کابل، هرات، بلخ، ننگرهار، قندهار و پکتیا بیشترین مبتلایان به کرونا را دارند. وزارت صحت عامه (بهداشت) افغانستان از شهروندان این کشور خواسته است با رعایت فاصله فیزیکی، پوشیدن ماسک، رعایت بهداشت با شستن مکرر دست‌ها با آب و صابون یا پاک‌کردن دست‌ها با محلول ضدعفونی‌کننده سهم خود را در کاهش ابتلا به این بیماری مهلک ادا کنند و باعث نجات جان خود و کارمندان سلامت شوند. براساس گزارش سازمان بهداشت جهانی، افغانستان برای هر ۳ هزار و ۵۰۰ نفر تنها یک پزشک دارد که کمتر از یک‌پنجم میانگین جهانی است. سخنگوی وزارت سلامت افغانستان می‌گوید: «سیستم بهداشت و درمان این کشور برای برطرف کردن کمبود کارمندان پزشکی و آزمایشگاهی با مشکل مواجه است و سیستم بهداشت تلاش می‌کند نیروهای متخصص علوم آزمایشگاهی را به کار بگیرد و برای انجام آزمایش‌ها به استان‌ها بفرستد.»

از سوی دیگر، صندوق حمایت از کودکان ملل متحد (یونیسف) ماه گذشته میلادی با نشر اعلامیه‌ای خبر داد که ریاست عملیات‌های حفاظت از غیرنظامیان و مساعدت‌های انسان‌دوستانه کمیسیون اتحادیه اروپا در همکاری با یونیسف یک بسته کمکی حاوی بیش از ۲۶ متریک تن واکسن را برای پشتیبانی از برنامه واکسیناسیون در شرایط شیوع بیماری کووید-۱۹ وارد افغانستان کرد. لوییجی پاندولفی، رئیس دفتر حفاظت از غیرنظامیان و کمک‌های انسان‌دوستانه اتحادیه اروپا گفته است: «محدودیت‌های فراروی سیستم بهداشت و درمان افغانستان بیش از هر زمان دیگری در حال افزایش است و مسئولیت مشترک ما در چنین مواقع این است که دست‌به‌دست هم بدهیم و برای آسیب‌پذیرترین افراد در افغانستان حمایت‌های انسان‌دوستانه فراهم کنیم. براساس این اعلامیه یونیسف: «کمک‌های انسان‌دوستانه اتحادیه اروپا برای افغانستان شامل واکسن و اقلام مرتبط به واکسن است که به وسیله آنها اطفال در برابر امراضی مانند سینه‌پهلو، دیفتی، محرکه و سیاه سرفه مصون می‌شوند.»

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ نیز در ماه گذشته میلادی اعلام کرد همزمان با گسترش شیوع کرونا خشونت‌ها در برابر مراکز (بهداشتی) در افغانستان افزایش یافته که این موضوع نگران‌کننده است؛ به طوری که بعد از حملات عمدی به مراکز درمانی در افغانستان، دسترسی میلیون‌ها افغانستانی به مراقبت‌های درمان کاهش یافته است. نگرانی کمیته جهانی صلیب سرخ در شرایطی صورت می‌گیرد که پزشکان بدون مرز نیز پس از حمله مهاجمان به یک بیمارستان صدتخت‌خوابی در شهر کابل، فعالیت‌هایش را پایان داد که این کار باعث نگرانی شدید شهروندان افغانستانی شده است. □

ICRC

گزارشی از برنامه حمایت معیشتی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ از خانواده‌های جنگ‌زده افغانستان

امید به روی خوش زندگی بعد از کرونا

درآمدی برای تأمین غذای خانواده داشته باشم. تا چند ماه قبل احمدالله می‌توانست ماهی هفت‌هزار افغانی درآورد و حتی سه جوان دیگر را برای کار استخدام کرده بود.

در برنامه‌ریزی برای آینده تصمیم داشت اول وام خود را بازپس دهد و بعد پولی پس‌انداز کند. این نقشه‌ها دست‌کم در حال حاضر منتفی است. «این روزها فقط می‌توانیم حدود ۱۰۰ افغانی در روز بفروشیم. چون نانوايي داریم، مثل خانواده‌های دیگر در این منطقه در فهرست دولت برای کمک‌های غذایی نیستیم. با این حال خوشحالم که مجبور نشدم هیچ‌کدام از سه کارگری را که برایم کار می‌کنند، اخراج کنم، بنابراین آنها هم می‌توانند معیشت خانواده خود را تأمین کنند.»

کسب‌وکار حلیم هم که از کمک‌های نقدی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ استفاده کرد تا تعمیرگاه دوچرخه و موتورسیکلت خود را گسترش دهد و قطعات یدکی هم بفروشد، افت شدیدی داشته است. او می‌گوید: «پس از اینکه پدرم در یک حادثه انفجار مین کشته شد، به قندهار نقل مکان کردیم. در روستا کشاورزی می‌کردم، ولی در قندهار نمی‌شد این کار را کرد. یک تعمیرگاه کوچک راه‌انداختم که روزی ۱۰۰ افغانی درآمد داشت، البته برای برآورده کردن نیازهای خانواده ۱۸ نفره ماه به سختی کفایت می‌کرد.» پس از اینکه با کمک وام اهدایی از طرف کمیته بین‌المللی صلیب سرخ و نیز پولی که از نزدیکان خود قرض کرد، توانست کسب‌وکار خود را رونق دهد، درآمد روزانه حلیم به ۳۵۰ افغانی رسید و دو نفر از پسرانش هم شروع به کار با او کردند. «اوضاع داشت خوب می‌شد و داشتیم با خودم فکر می‌کردم که با گرفتن وام کاسی خود را بزرگ‌تر و کاری کنم که بچه‌های کوچک‌ترم بتوانند برعکس خودم درس بخوانند و زندگی بهتری برای خود بسازند، اما تمام این آرزوها نقش بر آب شد. حالا زیاد مشتری به مغازه نمی‌آید.»

ما چیزی حدود ۱۰۰ افغانی در روز درآمد داریم و ۱۰ قطعه نان از دولت دریافت می‌کنیم. این تمام چیزی است که برای زنده ماندن داریم، ولی من هنوز امیدوارم که کاسی باز رونق بگیرد و ویروس مهار شود.»

در حالی که سیستم بهداشت و درمان کشور پیش از این هم با کمبودهایی مواجه بود، به طوری که شرایط افغانستان در ماه‌های شیوع کووید-۱۹ چندان وخیم به نظر نمی‌آید، اما اقتصاد افغانستان تأثیرپذیری زیادی نسبت به این بحران داشته است. منع عبور و مرور به تازگی لغو شده است و این سه مرد به امید روزی هستند که کسب‌وکارها دوباره رونق و زندگی پس از این دوران سخت دوباره به آنها آسان بگیرد. کمک‌های کمیته بین‌المللی

صلیب سرخ به جوامع محلی صدمه‌دیده در افغانستان به خیلی از مردم امکان داده است تا در بحبوحه شرایط سخت حاکم بر کشور معیشت خود را مدیریت کنند. در حالی که بحران کووید-۱۹ بر مشکلات آنها افزوده، ولی امیدوارند اوضاع بهتر شود و کار خود را از سر بگیرند تا در سال‌های آتی بتوانند به صورت مستقل از خانواده‌های خود حمایت کنند. □

«راضیه زرگری» امیرخان، احمدالله و محمد حلیم با سختی‌ها غریبه نیستند؛ همان‌طور که دیگر هموطنان افغانستانی آنها زندگی در میان نداشته‌ها و از دست داده‌هایشان را در طول سال‌ها جنگ و ناامنی یاد گرفته‌اند. زندگی با یاد عزیزان از دست رفته، از دست دادن تمامی آنچه داشته‌اند، تنگانی اقتصادی و آوارگی از خانه و کاشانه به آنان آموخته است که چگونه راه خود را از میان بزرگ‌ترین مشکلات هموار کنند. با این حال شرایط خانواده‌های افغانستانی که همه زندگی خود را ناخواسته به جنگ و درگیری باخته‌اند، با شیوع همه‌گیری کووید-۱۹ بحرانی‌تر شده است. با برنامه حمایت معیشتی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ (ICRC) هر یک از آنها مانند بسیاری دیگر از خانواده‌های جنگ‌زده، میلیغی معادل ۵۳ هزار افغانی وام نقدی دریافت کردند تا کسب‌وکار کوچکی برای خود راه بیندازند و درآمدی داشته باشند.

زندگی داشت روی خوش را نشان‌شان می‌داد که همه‌گیری کووید-۱۹ از راه رسید. امروز امیرخان، احمدالله و محمد مانند خیلی دیگر از مردم به واسطه شیوع بیماری با دوران سختی مواجه هستند. با این حال، عزم راسخ آنها برای غلبه بر این ماه‌های سخت، خود و خانواده‌شان را به فردایی بهتر امیدوار کرده است. امیرخان می‌گوید که ظرف یک روز از آغاز درگیری در روستای ابوقلعه در ولایت غزنی، پسر بزرگش کشته، خانه‌اش ویران و احشام‌شان نابود شد. درست مثل اینکه در یک روز زندگی به پایان رسیده باشد. ۱۶ نفر تحت سرپرستی امیرخان بودند؛ از جمله کودکان پسرش. آنها مجبور شدند از روستای خود به منطقه ۷ شهر قندهار بروند. در شرایطی که امیرخان برای کنار آمدن با شرایط زندگی در یک مکان جدید تلاش می‌کرد، به دنبال پیدا کردن شغلی روزمزد بود تا نان خانواده را درآورد. او می‌گوید: «دائم به زندگی در دوران پیش از جنگ فکر می‌کردم. من کشاورزی قانع بودم که می‌توانست روزی خانواده را درآورد، ولی خیلی روزها در شهر حتی نمی‌توانستم غذای کافی برای خانواده تهیه کنم. شرایط خیلی ناراحت‌کننده بود.»

همه‌گیری کووید-۱۹ درآمدی را که با حمایت معیشتی صلیب سرخ داشتیم، نصف کرد

وقتی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ به امیرخان پیشنهاد کمک کرد، پنجره‌های امید به رویش باز شد. در کنار وام نقدی برنامه کمک معیشتی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، او توانست مبلغ ۲۰ هزار افغانی از یکی از اقوام خود قرض و فروشگاه لوازم موبایل کوچکی برای خود باز کند. در مقایسه با وضعیتی که مطمئن نبود بتواند هزینه روزانه خود را درآورد، حالا خان می‌توانست روزی ۴۰۰-۳۰۰ افغانی کاسی کند. خودش از شرایط زندگی این روزها بسیار راضی است: «می‌توانستیم هرچه را لازم داشتیم، بخریم و اجاره دوهزار افغانی در ماه را هم بدهیم.» ولی درست زمانی که زندگی آنها را در خوشی روزگار انداخته بود، ضربه دیگری از همه‌گیری کووید-۱۹ بر آنها وارد شد. «کسب‌وکارم صدمه دید و حالا فقط می‌توانم نیمی از درآمد سابق را داشته باشم. البته داریم هر طور شده با شرایط کنار می‌آییم. دولت ما را در فهرست افرادی قرار داده است که به کمک نیاز دارند و روزی ۱۰ تکه نان به ما داده می‌شود.»

احمدالله هم داستان مشابهی دارد. او که از روستای سپروان در منطقه پنجوابی از ایالت قندهار است، می‌گوید: «پدر و پسرعمویم وقتی درگیری شدیدی در روستای ما شکل گرفت، کشته شدند. در آن زمان من پسر جوانی بودم که ناگهان نان‌آور خانواده شد؛ در یک نانوايي محلی شروع به کار کردم.» احمدالله روزی پنج تکه نان و ماهی دوهزار افغانی دریافت می‌کرد. «وقتی نان پختن را یاد گرفتم، تصمیم گرفتم نانوايي خودم را راه بیندازم، ولی منابع کافی را برای این کار نداشتم. همین زمان بود که کمیته بین‌المللی صلیب سرخ به کمک آمد. با وام ۵۳ هزار افغانی که از کمیته گرفتم و ۴۷ هزار افغانی دیگری که از اقوام قرض کردم، نانوايي خودم را تأسیس کردم.

این کمک بزرگی به من بود. کار خودم را دارم و توانستم از کسب‌وکارم مستقل

کمک‌های کمیته بین‌المللی صلیب سرخ به جوامع محلی صدمه‌دیده در افغانستان به خیلی از مردم امکان داده است تا در بحبوحه شرایط سخت حاکم بر کشور معیشت خود را مدیریت کنند. در حالی که بحران کووید-۱۹ بر مشکلات آنها افزوده است، ولی امیدوارند اوضاع بهتر شود و کار خود را از سر بگیرند تا در سال‌های آتی بتوانند به صورت مستقل از خانواده‌های خود حمایت کنند

نوبت اول

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای

شماره: ۲۳۰۰۰۰۱۴۰۰۰۵۰۹۹۹۰۰

جمعیته هلال احمر
جمهوری اسلامی ایران

جمعیته هلال احمر جمهوری اسلامی ایران در نظر دارد نسبت به خرید اقلام مورد نیاز خود به شرح جدول ذیل از طریق برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله ای و از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت اقدام نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران (علاوه بر ارائه پاکت به صورت فیزیکی) و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار مناقصه در سامانه تاریخ ۹۹/۵/۱۳ می‌باشد.

ردیف	موضوع	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	نوع تضمین
۱	البسه امدادی (کاپشن و شلوار اسپیت - کاپشن شلوار دو لایه - کت امدادی با آستر)	۳/۰۷۲/۵۰۰/۰۰۰ ریال	ضمانت نامه بانکی

- مهلت زمانی دریافت اسناد از سایت: حداکثر تا ساعت ۱۹ مورخ ۹۹/۵/۱۶

- مهلت زمانی ثبت پیشنهاد در سامانه: حداکثر تا ساعت ۱۹ مورخ ۹۹/۵/۲۶

- زمان تحویل فیزیکی پاکت: تا پایان ساعت اداری مورخ ۹۹/۵/۲۷

- زمان بازگشایی پاکت: ساعت ۱۰ مورخ ۹۹/۵/۲۸

نشانی و شماره تماس: تهران - خیابان ولی عصر (ج) - بالاتر از خیابان میرداماد - نش خیابان رشید یاسمی - ساختمان صلح جمعیت هلال احمر - طبقه اول - دبیرخانه کمیسیون معاملات و تلفن ۰۴۴-۸۵۶۳۲-۲۱

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس ۴۱۹۳۴

دفتر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸

معاونت توسعه منابع انسانی و پشتیبانی
جمعیته هلال احمر جمهوری اسلامی ایران